

[Rager.]

fortælle, at det blev jo ikke til noget, hvis man først skulde have dette Materiale frem. Nu har det glædet mig at se, at det paagældende Materiale har Arbejdsgiverforeningen virkelig allerede skaffet frem, og nu kan vi altsaa undersøge dets Kvalitet og dets Bonitet. Jeg gaar ud fra, at det sker i Arbejdsdirektoratet, saaledes at man kan vente i Løbet af kort Tid igen at blive indkaldt til Møde i Arbejdsløshedsnævnet om Sagen, og der vil da der blive taget Stilling til, om det foreliggende Materiale er et saadant, at Sagen fortjener en Undersøgelse eller ikke. Men det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har været i høj Grad uberettiget til at udtale sig som sket er, og at han maa have haft en meget daarlig Hjemmelsmand fra det paagældende Møde i Arbejdsløshedsnævnet.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Rager: Nej, endnu ikke.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet, det genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4²⁰.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Rager: Jeg skal afslutte de politiske Bemærkninger, som jeg begyndte paa at fremsætte i Eftermiddagsmødet. Jeg fik da Lejlighed til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og jeg fik Lejlighed til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Jeg vil gerne nu gøre nogle Bemærkninger til samtlige de ærede Medlemmer af de 2 Oppositionspartier.

Det er jo mærkeligt at se, hvor vanskeligt Oppositionspartierne i Øjeblikket har ved at finde deres Stade. Erindrer man den Finanslovbehandling, der fandt Sted her i Forsommeren, vil man erindre, at Hovedpunktet for de 2 Partier den Gang var et Punkt, der spildte megen

Tid, nemlig at søge at faa konstateret, om Alliancen mellem de Radikale og Socialdemokraterne i Ministeriet var aftalt før eller efter Valgene. Alle de Erklæringer, der blev afgivet, blev diskuteret og vendt og drejet, det var den Gang en meget vigtig Ting, som man brugte en hel Del Tid til. Nu ser man det ganske mærkelige, at da vi mødes igen, har dette Spørgsmaal tabt enhver Interesse. Gud ved, om det den Gang havde nogen Interesse.

Nu vil man altsaa forsøge, om man kan finde andre Veje at lægge an, og som det allerede er sagt fra anden Side, er det, man lægger an paa, at forsøge, om man kan sætte Lus i Skindpelsen. Det skal indrømmes, at Samarbejdet mellem to politiske Partier altid er vanskeligt, det kan altid berede Vanskeligheder, og ikke mindst kan det siges, naar Størrelsesforholdet mellem de to Partier, der skal arbejde sammen, er saa ulige, som det maa indrømmes, at Tilfældet er her. Derfor har de ærede Medlemmer af Oppositionen selvfølgelig et let Spil, naar de søger at mistænkeliggøre den Stilling, som det mindste af de 2 Partier i denne Koalition indtager. Jeg vil sige, at jeg i ingen Retning undervurderer og heller ikke i nogen Retning overvurderer den Betydning, som det radikale Venstre har i dette Samarbejde, hvor det rent tallemæssige Forhold mellem Partierne jo ogsaa nogenlunde er kommet til Orde, da Ministerposterne blev fordelt. Man forsøger nu at fremstille det radikale Parti som det, man her i Landet kalder for et ikke borgerligt Parti, idet man i alt Fald betegner de 2 Partier, der staar paa den anden Side, som borgerlige Partier og derigennem prøver paa at sige til Vælgerne, de Vælgere, som man haaber at vinde fra det radikale Venstre: Se, hvor de gaar sammen med disse fule Socialdemokrater.

Nu skal jeg indrømme, at det Program, hvorpaa det socialdemokratiske Parti blev startet, det rent marxistiske Program, ikke i Almindelighed kan vinde Tilslutning hos det radikale Partis Vælgere. Men ser man paa det socialdemokratiske Partis Politik i det daglige, er Forholdet jo et ganske andet. Det, der er sket, og som sikkert er en Torn i Øjet paa de Medlemmer, der tilhører den konservative, den raktionære Del af Samfundet, er, at det socialdemokratiske Parti herhjemme som i de fleste andre Lande har været mere fornuftigt, end de Herrer ønsker det. Socialdemokratiet har indset, at en opportunistisk